

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 ft, fél évre 2 ft 50 kr, negyed évre 1 ft 20 kr. — Egyes száma ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 ftért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Választások előtt.

A kedélyek forrongnak, a választási izgalmak napról-napra fokozódnak. A szenvedélyesség itt-ott már kitört s e héten, mikor már minden kerületben, minden pártárnyalat felállítja jelöltjét és megkezdődnek az ellenfelek kortes-felvonulásai, az izgalmak még nagyobb fokra hágának. A két jövő hét lesz a legmozgalmasabb az egész választási campagne alatt, mert már 28-án, az ország legnagyobb részében megejtetnek a választások. A két hét alatt kell tehát minden előkészületet megtenni a döntő ütközetre és a választások első napjának sikere igen nagy hatással szokott lenni a még hátralévő választások végeredményére.

Eddig csak azt konstatálhatjuk, hogy a jelöltek felbukkannak, majd eltűnnek az egyes kerületekből. A választó kerületek nagy részében van már kikiáltott, biztos jelölt. A szabadelvűpárt kandidáló bizottságának hivatalos jelöltjei vasárnap indultak el küzdelmes utjukra. Ennélfogva még odavetítő számításokkal sem alkothatunk képet előre a választások kilátásai felől. Mint érdekes jelenséget említjük fel, hogy Erdély Sándor fellépett Apponyi Albertgróf ellen Jászberényben és Lukács Lászlót Egerben, az érsek és papsága által támogatott Szederkényi Nándor ellen léptették fel. De lesznek a jövő héten még érdekesebb kandidációk, amelyek feltűnést fognak kelteni. A néppártnak is méltó ellenlábasa akadt a szociáldemokrata munkáspárt jelöltjeinek felállítására folytán. A két szélsőség között aztán mindenféle színvegyülék fogja tarkítani a választási mezőt. A nemzetiségek egy része felhagyott a passzivitással és sorompóba lép. De nem mint önálló párt, csak mint az egyes pártok árnyalata már, ahova befogadják őket. A jelöltek politikai egyéniségétől függ legtöbb. Ezek adják meg különben színét is a párt- és politikai hatalmi törekvéseknek és ezért lesznek különösen érdekesek a szabadelvűpárt jelölései.

Hogy végzetes jelentőségű küzdelem előtt állunk, azt mindenki érzi, de a harez kimenetelét a leggyakorlottabb szem sem képes előrelátni. Látszólag ugyan nagy a bizodalom mindegyik pártban s mindegyik szeretné elhítni a választókkal és az országgal, hogy övé lesz a győzelem. Legnagyobb bizalommal azonban a kormánypárt, legtöbb reménnyel pedig a néppárt tekint a meginduló választásokra. A néppárt reményei annál alaposabbnak látszanak, mivel e csoportnak az egy Zelenyáknál kívül nincs mit veszítenie. Ellenkezőleg minden egyes mandátum,

melyre most szert tehet, a párt tisztanyeresége, valóságos hódítás. Reményre jogosultságát azonkívül igazolni látszik az a körülmény is, hogy ez a párt nemesak a helyi viszonyoknak teljességgel megfelelő, rendszerint dús gazdag arisztokrata vagy pedig papi jelölteket léptet fel, de egyáltalán még a hivatalos apparátus működését is felülmúló cinizmussal harezolja végig a megindult választási küzdelmet. Hogy mily fékevesztett dühvel csapkod ez a párt jobbra-balra, legjobban mutatja az a körülmény, hogy külön ellenjelöltet állított Stomfán a pártönkivüli Komlóssy Ferenc esztergomi kanonoknak, amilyenek hadizenet akar lenni Magyarország békeszerető primása ellen.

A kormány s a vele szolidáris liberális párt bizodalma azonban a néppártnak ez az erőlködése még sem képes megengedni, mert a kormány s pártvezetőség teljes biztonsággal számít arra, hogy a néppárti agitáció s a többi ellenzéki pártok elkeseredett küzdelme dacára a liberális párt számbelileg megerősödve tér vissza a képviselőházba.

Politikai hírek.

Választási mozgalmak.

Programmbeszéd. Kézdi-Vásárhely város szabadelvű párti jelöltje Benke Gyula — mint jó forrásból értesültünk — jövő hétfőn érkezik K.-Vásárhelyre s ugyanezen napon tartja programmbeszédét a tanácsház nagytermében.

Választás K.-Vásárhelytől. K.-Vásárhelytől a választás az illetékes körök megállapodása szerint a hó 30-án fog megtörténni. A kézi választó kerület — mint már említettük volt — valószínűleg okt. 28-án választ.

Az orbai választó kerületben — mint a punkat értesítik — egy új jelölt nevét emlegetik sűrűn. Erősen tartja magát ott azon hír, hogy báró Szentkereszty Béla árkosi nagybirtokos szabadelvű programmal fel fog lépni. E szerint ott ez idő szerint két kormánypárti jelölt is van, ha ugyan Sándor József az EMKE alelnöke komolyan reflektál azon kerületre. Ha azonban br. Szentkereszty Béla csakugyan fellép, ő vele bármelyik jelöltnek meggyűl a baja, mert a báró ott nagy népszerűségnek örvend s az egész választó közönség őszintén óhajtja fellépését. A két jelöltön kívül még emlegetik dr. Ádám Sándor ügyvédet függetlenségi s Geréb János ügyvédet nemzeti párti programmal.

Képviselői beszámoló.

Molnár Józsiás, K.-Vásárhely város országgyűlési képviselője a múlt országgyűlésen, múlt vasárnap érkezett választó kerületébe s ugyanezen napon tartotta beszámolóját a tanácsház dísztermében s ugyanezen alkalommal jelölte a függetlenségi párt. A függetlenségi párt fényesen akarta fogadni az érkező képviselőt, de ez csak részben sikerült, mennyiben a reggeli vonat korábban érkezett be, mint a fogadására kivonuló tömeg, úgy hogy a megérke-

zőkor alig egy néhány ember volt a pályaudvaron. De rövid negyed óra alatt megjött a fogadó bizottság s utólagosan megtörtént az ünnepélyes fogadtatás. A perron nem sokára megtelt közönséggel, mely zászlók alatt és a tűzoltó zenekar hangjai mellett vonult be s itt Dr. Szaesvay Gyula üdvözölte a megérkezett képviselőt, ki meghatóttan mondott ezért köszönetet. Ezután a menet egy néhány banderista vezetése alatt gyalog bevonult a tanácsházhoz s itt a képviselő megtartotta beszámoló beszédét. Igen természetesen a beszámoló első sorban a valuta kérdéssel foglalkozott, mely tudvalevőleg Molnár Józsiás ur kedvenc eszméje s az ő saját külön elmélete e téren országos hírt is szerzett neki. Nagy bőbeszédűséggel vázolta azon rémséges anyagi kárt, melyet a valuta rendezése az államra és nemzetre mért, de arról bőlesen hallgatott, hogy e világnak minden művelt valamire való állama ép így rendezte valutáját, vagy most rendez, mert a nemzetközi forgalomban épen azon államok károsodnak, melyeknek valutája rendezve nincs. Mi különben e mélységes állami pénzügyi operációhoz ép oly keveset értünk, mint akár Molnár Józsiás ur, de legalább beismerjük járatlanságunkat; azóban annyit megjegyezhetünk, hogy egy olyan elmélet — már mint a Molnár Józsiás uré — melynek az egész parlamentben rajta kívül egyetlen barátja sincs, mindig gyanus előttünk s gyanusnak kell lennie a választó közönség előtt is, mert ha ezen elmélet nem egy óriási képtelenség s bár egy szemernyi helyes is van benne, legalább az ellenzéki pártokon akadott volna egy ember, ki azt, habár színelg is, magáévá tette volna, de Molnár Józsiás ur az ő valuta elméletével — mindig egyedül áll s úgy fog állani mind az időknek végéig.

Beszélt a képviselő ur anyagi felületességgel az államadósságok megszaporodásáról. Szent igaz, hogy államadósságaink megszaporodtak, de arról ismét bőlesen hallgatott a képviselő ur, hogy a ki egyezés óta mi mindennek kellett a pénz? Hát azt a roppant vasuti bálózatot talán ingyen adták? Hát azok a roppant beruházások, miket az állam minden téren tett — az égből pottyantak le? . . . Bizony szükséges lett volna erről is néhány szóban megemlékezni. — Aztán talán meg lehetett volna azt említeni, hogy nincs a világon egyetlen állam sem — még a dús gazdag Angliát vagy az északamerikai Egyesült Államokat sem véve ki, — melynek nagy államadósságai ne volnának, a mint ez józan észszel másképpen nem is gondolható; de ha egy ország a maga adósságai után a tőke-kamat törlesztést egyéb szükségleteinek megszorítása nélkül fizetni képes, az rendezett pénzügyi viszonyok között van. Szemfényvesztés tehát azokkal a milliókkal dobálozni, mert a számok ugyan beszélnek, de csak az érti meg, ki tud belőlük olvasni. Ugyanezt mondhatjuk a képviselő ur azon számbeli adataira is, miket az állami költségvetésből kirántott. Azok ugyan elég alkalmasok olesó hatást előidézni, de legkevésbé sem alkalmasok arra, hogy a költségvetés realitását kétségbe vonják. Hisz a közüdomásu dolog, hogy utóbbi időkben mindig egy néhány milliónyival többet vesszünk be, mint a mennyi elő volt irányozva. Az a felesleg pedig már nem is nyomtatott numerus, hanem megfogható pénz, a esergő arany meg ezüst s a suhogó bankó szobben beszél a mi „olnyomorodott Magyarországunk” kedvező anyagi viszonyairól, mint Molnár Józsiás ur nyakatekert okosodása.

Aztán mit mondjunk ama képtelen elméletéről, hogy Magyarország hasonló voltaképpen nem is a miénk úgy be vagyunk usztatva. Bizony ezen állítás alig érdemes arra, hogy vele foglalkoz-

zunk s csupán azért hozzuk fel, hogy az egész beszédre kellő képet nyújtsunk, mivel minden állítás hasonló bázison nyugodott.

Igen kurtán-furesán beszélt a képviselő ur az egyházpolitikai törvényekről, mik az utóbbi évtized egyik legszebb vívmányait képezik s melyért a magyar közvélemény oly nagyon lelkesült. Ő ugyan megszávalta a polgári házasságot, de ezt valami nagyon fontos kérdésnek nem tartja. Szóval ezen kor-szakalkotó reform egyáltalában nem képes őt felhevíteni.

Beszélt a képviselő ur sok minden egyébről, nevezetesen, hogy mi Ausztria szoldjában állunk, s hogy minden pénzünk külföldre vándorol s csupán egyről feledkezett meg a képviselő ur választói felvilágosítani, hogy t. i. mi volt oka annak, hogy közvetlen a választások előtt az Ugron-pártból a Kossuth-pártba lépett át? Mi úgy tudjuk, hogy minden képviselőnek számot kell adnia választói előtt azon indokokról, mik őt egyik párt elhagyására és a másik pártba való átlépésre kényszerítette. A közönséget bizonyára sokkal jobban érdekelte volna ezen különben igen helyes „átfordulás”, mint ama hirhedt valuta-elmélet ismétlése.

A beszámoló beszéd bevégezte után Kovács János pártvezér emelt szót, méltányolva Molnár Józsiás munkásságát s őt a jövő országgyűlésre jelölte képviselőnek, a mit a közönség éljenzéssel elfogadott. Ezután Dr. Bánffy Zsigmond pártelnök tartott egy fulmináns bezáró beszédet. Erre is van megjegyzésünk, az t. i., hogy a ki elnök, az vezeti a gyűlést bölesen, higgadtan, s felülemelkedve a párt szenvedélyén, nem személyeskedik, a mint ezt Bánffy ur tette. Hát egy intelligens ügyvédnek szabad „jött-ment”-nek nevezni nyilvános gyülekezetben egy budapesti tekintélyes pénzintézet vezérigazgatóját vagy bármely már tisztességes állampolgárt; hát szabad egy pártgyűlésen az elnöknek az ellenjelöltet névleg megnevezni s azt kieséző kifejezésekkel illetni? Bizony ez nem illik s a ki ilyenféle kortes beszédet hangoztat az elnöki székből, rossz szolgálatot tesz pártjának.

A kézdivásárhelyi szabadelvűpárt megalakulása.

Kézdi-Vásárhely város szabadelvű polgárai a mult tapasztalatain okulva elhatározták, hogy olyan jelöltet fognak állítani, ki személyes tulajdonainál fogva képes leendő szabadelvű zászlót díndalrajtatni. Ilyennek látszott Benke Gyula budapesti takarékpénztári vezérigazgató, ki mint a fővárosi pénzügy egyik tekintélyes alakja s mint elszármazott székely ember egyaránt alkalmasnak tűnt fel, hogy megküzdve a függetlenségi jelölt lokális előnyeivel, győzelemre jusson s méltóan képviselje e virágzó iparos várost s nagy befolyásával ugye egyesek, mint a város sokféle érdekeinek hasznos szolgálatokat tegyen. A kézdivásárhelyi szabadelvű párt ennél fogva mult héten akcióba lépett s első sorban megtartotta alakuló gyűlését. A szép számban összegyűlt párthívek egyhangú lelkesedéssel Kovács Dániel városi pénztárnokot választotta meg elnökül, kinél jobban senki sem bírja a polgárság szeretetét s épen ezért ezen szerencsés választás a biztos győzelem zálogául tekinthető. Alelnököknek Jakab István vezérigazgató és Kupán József kisegítő pénztári pénztárnok, titkárnak Baló László polgári iskolai tanár s jegyzőül Székely János községi iskolai igazgató választattak meg, kik a párt ezen bizalmát megköszönve, a tisztséget elfogadták.

Elnök felhívja a gyűlést, hogy a közelgő választásra jelöltet állítson, mire Bartók Károly polgármester indítványára nagy lelkesültség között kimondotta a gyűlés, hogy a kézdivásárhelyi szabadelvű párt a jövő országgyűlésre Benke Gyula budapesti takarékpénztári igazgatót jelöli képviselőnek s megbizta az elnökséget, hogy erről a jelöltet értesítse. Ezután elnökség megbízott, hogy a végrehajtó bizottságot szervezze, illetőleg a jelenváltakat 100 tagra kiegészíttesse. Az emelkedett hangulatban lefolyt közgyűlést elnök egy lelkes beszédben zárta be, melyben változta a jelenlegi állapotokat, mik fellettébb szükségessé teszik, hogy oly képviselőnek legyen, ki nemcsak a szabadelvű párt híve s nemcsak minden tekintetben kiváló ember, hanem akar és

tud tenni a város érdekeiért. A közeledő választásra ajánlja a pártnak, hogy közös erővel, közös lelkesültséggel küzdjön a kibontott lobogó alatt, mindenki tisztelje a más politikai meggyőződését s tisztességes fegyverekkel harcoljon. A gyűlés az elnök lelkes ösztönzésével ért véget. Mi csak annyit kívánunk még megjegyezni, hogy ha a vasárnap és mai elnöki beszédek összehasonlítjuk, el kell ismernünk, hogy a szabadelvű párt mindig politikailag érettebb magatartást tanusít, mint az ellenzék. Ha győz, mérsékeltlen élvezi örömét, de ha bukik, nem dühög.

A kézdi választó kerületből.

A kézdi választó kerület szabadelvű pártja mult vasárnap délelőtt tartotta meg K. Vásárhelyt a „Nemzeti Szálló”-ban szervezkedő gyűlését. Részt vettek ezen 120-an s ezek között a vidéki birtokosság színe-java s ezek között több olyan is, ki a megelőző választáson a függetlenségi Szacsavay híve volt.

A gyűlés lefolyásáról következőkben számolhatunk be. A pártgyűlés, Dr. Sinkovics Ottó közgazdasági előadó és szentkatolnai nagybirtokos ajánlatára Damokos Albert nagybirtokost és közgazdasági bizottsági tagot választotta meg nagy lelkesültség és viharos éljenzések között ismét elnökévé, ki ezen tisztelet már több választásnál a legnagyobb tapintattal és bölesességgel töltötte be. Az elnök székét elfoglalván, Dr. Sinkovics Ottó indítványára a pártgyűlés Dr. Beldi László nagybirtokost kiáltoztatta ki egyhangúlag jelöltnek, ki egy küldöttség felkérése folytán nyomban megjelenvén, rendkívül nagy ovációval fogadtattat. A jelölt rokonszenves megjelensége, finom, előzékeny modora igen kellemes hatással volt a közönségre s csak fokozta azon jó véleményét, melylyel a kerület már fellépésének hírére fogadta. A jelölt egy igazi szónoki hűvel előadott, talpraesett, ügyes beszédben mondott köszönetet a jelöltetésért. A mily nagy megtiszteltetésnek tekintü a választó kerület bizalmát, őt oly készséggel becsátja fiatal erejét a kerület, megye és haza szolgálatára. Kijelenti, hogy program-beszédét jövő esztendőn, pénteken és szombaton fogja a kerület nagyobb közsegeiben, ugyint Alesernátonban, Oszdolán és Szentléleken megtartani. A rövid, de lelkes beszéd szünni nem akaró éljenzéssel fogadtattat. Ezután elnök a gyűlést bezárta.

Délben közöböd volt a „Nemzeti Szálló”-ban, melyen részt vettek mindazok, kik a gyűlésen jelen voltak. Toasztokban nem volt hiány, melyeknek némelyikében több is volt, mint a mennyi egy pohárköszöntőben lenni szokott, azaz volt egy kis politikai megnyilatkozás is. Ezek között leghatásosabb volt Pótsa Gyula peselneki birtokos és volt főszolgabíró toasztja, ki nagy őszinteséggel jelenti ki, hogy ő politikai meggyőződéséről ezután nem beszél, ő híve volt a mult választáson az ellenzéki jelöltnek, de mivel azt látja, hogy ellenzéki országos hírávezérei sem tudnak egymással megegyezni, ő nem akar részese lenni ezen meddő küzdelemnek, hanem politikai meggyőződésének őpségben tartása mellett ájított ezen táborba, hogy hazájának tehetsége szerint szolgálatot tegyen s egy szép jövőjű ifju győzelméhez hozzájáruljon. Ezen köszöntő természetesen nagy hatást keltett. Toasztokat mondottak még a távollevő főispánra, a székelykaptányára, a közszeretőben álló alispánra és a jelen levő érdemes pártelnökre, de legtöbb pohárköszöntő — a mintez helyén is van az ifju jelöltet éltető, ki mindvégig az egész társaság rokonszenves tüntetésének tárgya volt.

Fővárosi látványosságok.

A „Székelyföld” számára írta: Barthalis János.

(Folyt és vége.)

A kiállításról, s az ott levő látványosságokról, valamint a főváros egyéb nevezetességeiről nagyon sokat lehetne írni. De hát erre nincs sem idő, sem tér. Nagyon sok fáradságba is kerülne s még akkor sem lehetne elérni a kívánt célt. Hogy valakinek fogalma legyen a mesés szépségű kiállítás s az ott felhalmozott, mondjuk, nemzet i kincsekről, az ne sajnálja az odautazás fáradsalmait s a költségeket megköszönjé. Bő kárpótlást nyer mindezekért a sok látáva-

lóban. És azt a jó tanácsot adom a felrándulóknak, hogy nézzék meg mindent. Ne sajnálja rá az időt.

A kiállítási tárgyak 2 főcsoportba, s ez ismét 20 csoportra oszlik megint. A terület, melyen a kiállítás van, 528 ezer négyszögméter, s a pavilonokkal és esernokokkal beépített terület pedig hozzávetőleges számítás szerint 120 ezer négyszögméter. Az összes kiállítók száma 24.174. (hiv. kimutatás után.)

Elképzelhető tehát, hogy minő nagy területet kell bejárni s mennyi sok látni való vár a nézőre.

A ki nemzeti multunkon akar elmerengni, az hosszas időt töltson az óriási történelmi esernokokban. Régi okmányok, pénzek, fegyverek, fegyverzetek, eszközök, iparművek, történelmi emlékek, művészi alkotások stb. stb. láthatók ott. Mind megannyi ékesen szóló emlékei nemzeti multunknak.

A más esernokokban és pavilonokban a jelenkor bámulatra méltó előhaladása van feltüntetve és képviselve.

(A főbb pontokon nagyszerű zenekarok — köztük a honv. zenekar — játszanak.)

A gép-ipar — s mezőgazdasági esernokok szintén óriási torjedelmeik.

A főváros pavillona, hadászati-, kereskedelem-pénz- és hitelügy, a közlekedésügyi, a bányászati, a m. á. vasutak esernoka; továbbá a közegészségügyi, a malomipar esernoka, a dohánygyövedéki, az erdészeti, vízellátási, szelvényvezetési pavilonok, a háziipar esernoka, Bosznia, Hercegovina és Horvátország kiállítása stb. stb. mind olyanok, melyektől alig bír megválni az ember, s elbámul azon, hogy mire képes a véges emberi elme. A kiállítás területén több vendéglő és eszda van, melyekben étkezni lehet.

A kiállítási falut szintén ne mulassza el meg nézni senki. Ott a hazánkban divó építkezés, népi-viselet, szoba és telekberendezés stb. van bemutatva. A viaszalakok a házakban a megszólalásig élet-hűek.

Az iparesernoktól délre van a „fontaine lumineuse”, egy szökőkút. Gyönyörű látványt nyújt az esti órákban. Ahogy beesteledik, kezdődik a szökőkút csodás játéka. A vízsugarak toronymagasságra ugranak fel, s ezeket a föld alatt elrejtett vilámostelep szebbnél-szebb színekre festi. Ilyenkor a villamos lámpák világa kissé elhúlványul s majd az iparesernok tornyából a villamos reflektor vakító fényugarat áraszt „fontaine lumineuse”-re. A csodás jelenetnek ezer meg ezer nézője van mindig.

A látogató nagyon helyesen teszi, ha a kiállításra való bemenetleket vagy ott benn megvásárolja a kalauzoló füzeteket. Elégé jutányosan kaphatók. Nagyon jó útmutatók lesznek azok. Még emlékül megőrizni is érdemes.

A mi pedig a drágaságot illeti, hát igaz, hogy magasabb áron jut az ember az élelmi cikkekkhez — különösen a kiállítás területén — mint falun, vagy vidéki városokban, de az árkülönbözet mégis oly csekély, hogy az szót sem érdemel.

A lakások, kivált ha csoportos felrándulókról van szó, — ha nem is olcsók, de drágáknak sem mondhatók. Tulságos sokba sem kerül az a 4–5 nap, melyet fenn tölt az ember. Szolidul 30–50 frttal ki lehet jól jönni.

A kirándulók a bájos Margitszigetet is meglátogatják. A Rudolf rakparton, közel az akadémiához levő hajóállomáson ültünk fel a sürien közkedő gőzhajók egyikére. Az utazási jegy elég olcsó. Azul még vissza is lehet jönni, s a ki akar, a budai oldalon is kiszállhat. A szigeten szép épületek láthatók, modern építmények.

Legjobb a sziget felső állomására menni, hol egy szép artézi kut látható, a melyből kijövő víz még a medenczébe is eléggé meleg. A sziget méltán megérdemelne a paradicsom nevet. Ős régi rom van rajta. Gyönyörű park, tarka virágokkal gyönyörködteti a látogatót. Lóvonat is közlekedik rajta végig, s aki nem akar végig sétálni a kollektas be nyomást tevő szigeten, felülhet rá.

A vidéki ember belefárad, mire a főváros vonzóbb nevezetességeit s a kiállítást végig járhatja. Pedig ott van a sokféle közlekedési mód: vízen és szárazon, gőz-, villány- és lőgerőre. De hát most, a mil-lénáris esztendőben, a ki csak teheti, ránduljon fel oda, még ha látta is ezelőtt a fővárost, melynek óriási haladása meglepi, s bizony nem fogja megbánni. La-

posabb pénztárczával az igaz, de ismeretekben gazdagabban fog eljönni onnan — ha jól megnézi azt, a mit megnéz.

És mikor eljön Budapestről, a magyarok büszkeségéből, szinte fáj, hogy oda kell hagyni a bűbajos székes fővárost, a melyet esetleg huzamosabb idő múltán láthat meg — vagy soha többé.

Zászlószentelés.

Alig két éve, hogy a kovásznai iparosok a korintó szavát megértve, általános ipartestületté tömörültek s ma már látva a tömörülésnek üdvös kihatásait, hogy az összetartás annál nagyobb legyen, kiszítették maguknak egy gyönyörű szép zászlót kék selyemből, rajta csak a rövid jelmonddal: „Isten áldja a tisztas ipart” s a zászlót nagyszámú közönség jelenlétében f. hó 11-én szentelték fel.

A mondott napon reggel 8 órakor együtt voltak már a Mihály Albert kerthelyiségében a testületek, küldöttségek s nagyszámú érdeklődő közönség s ezek jelenlétében tartotta meg a kovásznai általános ipartestület diszkögyűlését méltóságos Hollaki Atilla főszolgabíró ur elnöklése alatt, ki igazán lelkes beszéddel nyitván meg az ülést, melynek egyetlen tárgya a zászló szentelése volt. Őt tagból álló küldöttsége küldötték a zászló anyakért, kik nem sokára megjelenvén, őket a testület nevében Mihály Albert testületi elnök üdvözölte s igen szép beszéddel köszöntö meg, hogy a társadalom olyan kiváló tényezői mint Dr. Bartha Imréné, Benkő Sándorné, Deák Benedekné, Dr. Morvai Istvánné és Velreiter Györgyné urasszonyok a testület zászlójának védnökségét elfogadták s így nem csak megjelenésükkel emelték az ünnepély fényét, de egyenlőség általános tisztelete a sikert legnagyobb mértékben biztosította.

1 órakor koszos lányok csoportjával élőkön vonult a közönség az ev. ref. templomba ünnepélyes Istentiszteletre, hol a gyülekező éneke után a „kovásznai önképzőkör” vegyes kara énekelt el egész szabatosan a Himnuszt, melyet a közönség fölállva hallgatott meg. Az ünnepi imát Demes Péter Kovászna igen szép készültséggel ifjú segédlelkész mondotta el, igazi benső érzéssel s a gyülekezőt éneke után ismét ő áldotta meg a zászlót, mindkét beszédével bebizonyította azt, hogy fiatalsága dacára hivatásának teljes magaslátán áll. A vegyes dalkör ismételt éneke után Butyka Vilmos ur játszott orgonán, melynek hangjai mellett vonult vissza a közönség a Mihály Albert-féle kertbe s itt a Polgári dalkör összhangzó dala után kezdetét vette a zászlószögek beverése megállapított sorrendben.

Majdnem két órát tartott a szögek beverése s igazán gyönyörűség volt hallani a szebbnél szebb jelöket, melyek elhangzása után főtiszteleendő Bors László imecsfalvi római kat. plébános ur szentelte fel a zászlót s igen szép beszédet intőzván a testület tagjaihoz. A valódi szónoki hűvel elődott beszédet a közönség zafosan megéljenozte.

Az ünnepi beszédet a vidék kedves költője, tiszteletes Szabó Jenő barátai ev. ref. lelkes ur tartotta a töle már megszokott ékesszólással, melylyel minduntalan hangos tetszésnyilvánításra ragadta a fellelkesített közönséget. — A zászlóanyák nevében Velreiter Györgyné urasszony intőzött szép beszédet a társulat elnökéhez s átadván a zászlót az elnöknek, ki a társulat tagjaihoz tartott buzdító beszédet, mire aztán a társulati tagok részéről Németi Árpád komoly beszédben felelt.

Majd ismét a polgári dalkör énekelt s ezzel a tulajdonképpeni ünnepély véget ért. Ugyane kertben mintegy 150 terítékű ebéd volt, melyen a jó kedélyt igen emelték a következő sorrendben elmondott pohárköszöntők:

Hollaki Atilla a királyért, Bors László az ipartestületért, Szabó Jenő a zászlóanyákért, Dr. Dobribán a kereskedelmi miniszterért, Dr. Ádám Sándor az iparosokért, Veres Gyula a brassóiakért, Török Balint a koszos leányokért, Bors László Mihály Albertt. elnökért, Czimbalmos Ferencz Bogdán Zoltán jegyzőért, Veres Gyula a felszentelő lelkészekért, Zentai Dávid Demes Péterért, Németi Árpád az iparkamaráért s ennek képviselője ifj. Czimbalmos Ferenczért, Dr. Dobribán Csia Györgyért, Gáspár János Zentai Dávidért, Pontor Ferencz a társulati tisztviselőiért. Este 8 órakor a Deák Imre féle szinkórban táncestély volt, mi zafos jó kedvvel a hajnali órákig tartott.

Háromszékvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Potsa József f. ispán, v. b. t. tanácsos a bizottsági ülést megnyitván, a szakelőadók havijelenéseiket előadták. Kelemen Lajos vármegyei tisztügyész, a ki hivatalos ügyben távol volt, dr. Künnle Tivadar h. ügyész képviselte.

Az egyes közigazgatási ágazatok menete a következő volt.

Közigazgatás.

Gábor Péter alispán előadja, hogy a vármegyei tisztikar teljes létszámában volt. Szentiványi Miklós főjegyző 14 napi, Barthos József 14 napi, dr. Zentai Dávid 15, Kése Lajos állatorvos 14, Györbör Gábor írnok 14, Kelemen Lajos tisztügyész 8, Bálint Dénes alszámvevő 28, Cseh Gyula 12, Boeskor Oszkár 14, Vajna Miklós 14, Henter Béla 21, Székely Samu írnok 3 napi szabadságidőt élveztek.

Igtatóra érkezett 2549 drb.

Egy éves utlevél kieszközöltetett 96 drb. 15 napos utazási igazolvány kiadatott 350 drb.

A vármegyei pénztár megvizsgáltván, rendben találtatott.

A közrend és esendhaborításért, valamint az éjjeli őrség elhanyagolásáért bejelentett egyének részben elzárással, részben pénzbírsággal büntetettek.

Adóügyek, pénzügy.

Tusa Gyula, pénzügyi tanácsos, pénzügyigazgató jelentése szerint hivatalához iktatóra érkezett 1579, múlt hóról átjött 318, összesen 1897, szeptember hóban elintéztetett 1536.

Szeptember hóban befolyt: a) egyenesadók ezimén 62,477 frt, 9746 frttal több a megelőző évi hason havinál, hátralék tesz 135,698 frtot. b) haddij ezimén 1235 frt, 44 frttal kevesebb a megelőző évi hason havinál. Az összes ágazatokban befolyt 184,088 frt, 24889 frttal több a megelőző évi hason havinál. Szeptember hóban ültötte helyzetetett 6 mezőgazdasági szeszfőzde, azok felülvizsgáltattak s rendben találtattak.

Engedélyeztetett: házadó mentesség 17, sóarúási jogosítvány 2, dohányeladási engedély 2 esetben. A fegyveradó kivétele 3 közszeg kivételével kész. Az egyenes adó felszámolási bizottság működését megkezdette.

Gyámügyek.

Séra Tamás, árvaszéki elnök jelentése szerint augusztus végén az árvák létszáma volt 11,319, szeptember hóban gyámság alá jött 60, összesen 11,379 személy; ebből felszabadult 18 személy; szeptember végén gyámság alatt maradt 11,361; augusztus végén gondnokság alatt volt 547, szeptember hóban gondnokság alá jött 2, összesen 549 személy; ebből felszabadulás nem történt.

A háromszékvármegyei összesített gyámpénztárról bennótt forgalmi kimutatás a következőket tartalmazza: készpénz áthozatal augusztus hóról 1161 frt 51 kr, ehöz bevételezett árvák javára az árvaszék beutalásai által 1360 frt 51 kr, adósoktól 33 kr, együtt 24 05 frt 84 kr, összesen bevétellek visszafizetésekéből 920 frt kamatokból 1925 frt tetett 5367 frt 35 kr; ebből kiadatott 4227 frt 91 kr, melyet a bevételből levonva 1139 frt 44 kr készpénz jött át október hóra.

Magánkötvényekben augusztus hóról áthozatott 304,963 frt, kikölesönzés nem volt, kiadatott tőke törlesztések által 920 frt, október hóra áthozatott 304,043 frt.

Közbiztonság, fogházügy.

Solom Miklós, kir. ügyész jelenté, hogy a kézdivásárhelyi kir. törvényszéki, valamint a megye területén levő kir. járásbírószági fogházakban 1896. szept. hó utolsó napján le volt tartóztatva 30 elítelt, 14 vizsgálati, összesen 44, ezekből 33 férfi, 11 nő.

Időközben megforgult 61 egyén.

Rabélemezésre kiadatott 144 frt 91 kr.

Bűnvádi jelentés beérkezett 68, súlyosabb bűnösöt egy merült fel. Törvényszéki boncsolás két esetben volt.

Közmunka, közlekedés.

Gyárfás Győző, kir. főmérnök jelentette, hogy

a közlekedés általában akadálytalan volt s az új építkezések helyein ideiglenes átjárással tartatott fenn.

A brassó ojtózi állami közuton már befejezett építési munkák és szállítások felülvizsgálatának sorrendjét a kerületi felügyelői teendőkkal megbízott műszaki tanácsos ur megállapította s a felülvizsgálatokhoz bizottsági tagok kiküldése iránt előterjesztés tétetett. Ugyancsak az állami közuton többrendbeli javítások egy partvédő mű építése és egy utkorrekező a fenntartás keretében eszközöltettek. A fedanyag szállítás j lentékeny előhaladást tett.

A törvényhatósági közutakon folyamatba tétettek a következő építkezési munkák.

A kézdivásárhely-torja-büds-bükszádi közuton 6 darab műtárgy újból építése.

Négy műtárgy újbólépítése kezdetett meg a kézdivásárhelyi kászoni utvonalon. Két műtárgy építése a ezofalva-borosnyó bodzai közuton folyamatban van.

(Vége köv.)

CSARNOK.

Tekéntetes Ujsággküldő ur!

Minekutánna Jámor Estány komámnak az irányait az ujságjába belé szokta nyomtattni a tekéntetes ujsággküldő ur, hát ennél fogvást én es kurázsit voszek magamnak ahoz, hogy megírjam, hogy itt nálunk, Ösvenykölő városában micsodás ujságok történnek mostanság.

Hát itt bizony irtóztató módon kizökkent a világ keroke a maga vágásából egészen. Megkezdődött a követválloztási mozgolódás. Ugy jönnek s mennek a naecsaságos téns urak, hogy a jóságos isten ilyen zaklatástól örözzön meg minden tartományt ebben az országban! A főucezeánkot éppen most falasztózták ki jó nagy kövekkel s én éppen ott lakom, de még alunni sem tudok, ugy esattog-pattog éjjel-nappal a kocsi, mind a négy nyüst, mikor szó a feleségem.

En aszondom tekéntetes ujsággküldő ur, hogy ennek a sok lótsáknak, futásnak nem leszjó végo: vajegy naecsaságos repdeső urnak esufel kell járn, met egygyik éjjel igen ros almot láttam röllik.

Különbem nem es árt, hogy ha vajegygyet kisufol a jó isten, met a szegény népek egészen kiverik az ószt a fejiből, addig beszélnök neki toronynyát, boronát, s addig ígérnek egeret-bogarat s miniféle számárságot, csak vótizaljon rejik a szegény választó; de ha ezezer megvan a válosztás, akkor agygy jót Jézus Krisztus! felmennök Pestre s ugy elfolejtik a népet s annak minden baját, hogy őt egész esztendőnek lefolyása alatt kutyába sem veszik a szegény választót, hanem ha az országuton szembe találkozik a szekerek, hát nagyot ordítanak, hogy „fére az utból hej” s azzal tovább hajtatnak. De ósztán bezzeg esment megkezdődik a nagy barácsaság, ha lejár az őt esztendő, s a legkülsőbb kölyöktől es kérdez k, hogy szolgái a drága egösségo, hát a kedves édos apjáék hogy vadnak s mit dolgoznak; hát a szép marhaesekák hogy viselik magikot s lett-e sok rónus pityóka? s több efféle.

De hát uram isten! őt esztendő nagy üdö; s aztán még a népet sem a gölye kötötte ám, hogy ilyen sok üdönök lefolyása alatt átal ne tuggyon látni a gyir szítán s észre ne vegye, hogy annak idejibe csak azót ígérték neki a porokátorurak s társuk, hogy az adót elengedik, a tubák ültetést s a palinka főzést felszabadiesekák s minden anyatartótának jussot adnak, hogy a követválloztáskor vótizálhasson: hogy megcsajják s elbolondiesekák.

Most bezzeg beszélhetnek a gilinggalang lótofutók a népek még gyémántot es, mind a szegény néhaji Cseh Sándor mondotta vót régen. Még a fejérnépek sem bolondulnak most a balpártót ugy, mind régen, hanem alig lehet velik birni, hogy seprü bütüvel ne közsönösek ő naecsaságáékot, mikor istenkednek a vótumét.

Ajongom es kimondani, de a multkor én es balpártos vótam; de hát mégcs csak kimondom a bűnömöt, met a jó isten csak ugy boesása meg az ember büniit, ha bévajja s töredelmesen megbánnya azt, hogy hibázott. De hát csak a tekéntetes ujsággküldő urra bízom, itéjje meg, hogy mitévös lehettem vóna én uram Jézusom, mikor rejám támadott a feleségem, a három leányom, a komámasszonyom, só-

gorasszonyom s a mennyiszo szédasszony vót mind: az egyik fejérnép sirt, a másik könyörgött, a harmadik szidott, káromkodott, s mindegyik a val végezte a zsidó vécsernyét, hogy ha a balpártnak nem adom a vótumot, hát kitépik a szürke hajamat s a gyér bajuszomat mind egy szálal. Ez végződött s kezdődött mindennap újból meg újból, úgy, hogy sem éjjel, sem nappal nem vót nyugodalmon töltek. Ha elaludtam, a feleségem felrázott az álmomból s sirt, ordított, hogy hogy lehetek én olyan istentelen megmondolatlan ember, hiszen mién nagy boldogság lenne az, hogy ha a balpárt győzne; akkor nem kéne adót fizetni, tubákot ültetnénk s pálinkát főznénk, a mennyi kéne, a mi pénz ezekből megmaradna, a bezzeg jó vóna arra, hogy annak a sok rongyos kölyköknek gunyát vegyünk vele s a nagy leányoknak pedig módos bálí köntösököt.

Utajára meguntam a nyavajgást s megigirtem, hogy a balpártra szavalok, csak hogy nyugodalman legyen.

Most bezzeg eleget szégyelik magikat a fejérnépek s úgy kérnek mind a jó istent, hogy elő se hozzam nekik a balpártot soha. Ha a becsület reja vinne, csak egy biztató szót kéne, hogy szójjak a fejérnépeknek, s azok úgy csuffá tennék most a balpártot, mind hajdanába Puskás Kalári a kutya fejű tárákot.

Tennap nálunk vót Szaesvaji ur, a ki nekünk öt esztendeig vót követünk. Perédikált eleget, annyit, hogy mán meg es untuk vót hallgatni, annyit istenkedett, hogy kügygük fel esment követnek ökemit. Vaj a kutya! Elig vártuk, hogy az isten előtesse az öt esztendőt.

Én mán vén ember vagyok, met Jámor Es-

tány komámmal egy üdőbe jöttem vót a világra, de ekkora felnőtömig olyan irombás tarka beszédet soha sem hallottam, a mient a vót követ ur nekünk tartott. Nem vót annak kérem se füle, se farka. Ör vendettem, hogy a köjkezdő kopóm ott nem vót, mert ha ott lett vóna, úgy megcsudálta vóna aszt a beszédet, hogy olyan esuf tarka kölykeket hozott vóna a világra tölle, mind a szomszéd falusi bíró Petákja.

Ha Jámor Estány komám oda menyen az új-ságcsináló mihejbe, szüveskedjék a tekintetes újságküdő ur megmondani neki, hogy tisztelem öke mit s a családi agjait es mind.

Ösvenyekelő, 96. okt. 12.

Tisztelettel
Üdös Jakab.

Ujdonságok

— **Milyen időnk lesz?** A budapesti meteorológiai intézet távirati tudósítása szerint a közelbő napokban hűvös idő várható, helyenként esővel.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Fekete Géza sepsiszentgyörgyi díjtalan adóhivatali gyakornokot a battonyai adóhivatalhoz, Eperjesi Albert kézdívásárhelyi díjtalan adóhivatali gyakornokot a karádi adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adótiszttekké nevezte ki.

— **Időjárásunk** állondéan derült és száraz. Nappal a hőmérséklet az előhaladott időhöz képest tulmagas, de az éjjelek hidegek. Kora reggel a hőmérő mindig 7—8 R fok melegeget mutat. Az éjjeli derek még nem mutatkoztak.

— **Tájékozás végett** köztudomásra hozatik, hogy a f. hó 15-től bezárólag november 6-ig terjedő időre kitűzve volt honvédségi és sorhadi ellenőrzési szemléket a nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszter ur a 60501/XIV. számú rendelettel beszüntette s így a K. Vásárhely városi illetékes sorhadbeliek részére f. hó 17-re és honvédek részére f. hó 30-ra kitűzve volt honvéd ellenőrzési szemlék szintén elmaradnak ez évről véglog utánszemle kötelezettsége nélkül.

— **Székelyné Incze Sarolta** „Eszmevilág” ezimű műve október végére elhagyja a sajtót. A mű mintegy 15—16 ívre fog terjedni, mely vaskos kötetnek előfizetési ára 1 frt, bolti ára pedig 1 frt 20 kr. Előfizethetni a szerzőnél.

— **Emberölés.** A gróf Mikos-féle fátalepen tegnapelőtt egy olasz munkás tréfából a vízvezeték zsilibjét — midőn ott többen dolgoztak — felnyitotta s a víz a munkásokra zúdult. E miatt mostoha tésvérével, egy másik olasz munkással, összeszólalkozott, majd meg tettelegességre került a dolog. Az egyik olasz a másikat a földre lenyomva fával ütni kezdte s ez, hogy ellenfelétől megszabaduljon, bieskáját kivette zsebéből és annak czombjába ütötte. A seb olyan súlyos volt, hogy a sértett meghalt. A vizsgálat megindult.

Szerkesztői üzenet.

Üdös Jakab. Köszönjük. Kérünk ebből többet is. Szégyen Jámor Estánnak az farzsábája esmét fája s ennél fogvást nem írhat, tehát írjon ön. Szíves üdvözlöt!

Hirdetések.

Sz. 4263—896

tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a brassói előlegező egylet végrehajtónak dálnoki ifj. Miklós Péter végrehajtást szenvedő elleni 2844 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Dálnok község határában fekvő a dálnoki 592 sz. tjkvben foglalt A+ 4874 hrsz. 23 frt. 4917 hrsz. 6 frt. 5089. 5090. 5091. 5092 hrsz. 7 frt. 5383. 5384 hrsz. 12 frt. 5508. 5509 hrsz. 44 frt. 5586 hrsz. 5 frt. 5807. 5808. 5809. 5810 hrsz. 41 frt. 5988. 5989. hrsz. 23 frt. 6007/1 hrsz. 11 frt. 6778 hrsz. 67 frt. 7986. 7987. hrsz. 38 frt. 8147 hrsz. 17 frt. 8151 hrsz. 26 frt. 8450. 8451 hrsz. 158 frt. 8554. 8555. 8556 hrsz. 19 frt. 8602. 8603 hrsz. 21 frt. 9829 hrsz. 9 frt. 9935. 9936 hrsz. 9 frt. 10016. 10017. 10018 hrsz. 8 frt. 8152.1 hrsz. 26 frt. 3919 hrsz. 79 frt. 3286. 3287 hrsz. 5 frt. 7165 hrsz. 7 frt. A dálnoki 181 sz. tjkvben foglalt A+ 4371. 4372 hrsz. 6 frt. a dálnoki 614 sz. tjkvben foglalt A+ 6008. 6009. hrsz. 30 frt. a dálnoki 920 sz. tjkvben foglalt A+ 9775 hrsz. 20 frt. és a dálnoki 810 sz. tjkvben foglalt 10350 hrsz. 29 frt becsértékű ingatlanok az árverezést a fennebb ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi November hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor Dálnok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat kézpénzben vagy az 1881. 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a kelt igazságügym-

niszteri rendelet 8 §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy a 1881 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi. hatóság.

K. Vásárhelyt, 1896. augusztus hó 18-án.

169 1—1.

Gaal István.
kir. törv. bír.

Sz. 19707—896.

Hirdetmény.

A mikóújfalubaezoni törvényhatósági közut 10—16 klm. szakaszán lévő 6 drb. műtárgy építési és 1 drb. műtárgy átalakítási munkálatának költségét a közig. bizottság utólagos jóváhagyása mellett helyreállítását 2263 frt 71 kr. összeg erejéig engedélyezem.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1896 Október hó 23-ik napjának d. e. 8 órájára a vármegye alispáni hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívataknak, hogy a fentebbi mukálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható, s a részletes feltételekben előtt 5 százalékat bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap 8 1/2 órájáig délelőtt a vármegye pénztárához annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálata vonatkozó műszaki művellet és részletes feltételek a vármegyei keblí számvevőségénél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

S.-Szent-Györgyön, 1896. szept. 7-én.

172. 1—3

Gábor Péter,
alispán.

Szám 2915—1896.

tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Veres Gyula ügyvéd végrehajtónak Imre István Nagy Klára végtehajtást szenvedett elleni 5000 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék — a kovásznai kir. járásbíró területén lévő Kőrös község határában fekvő a kőrösi 374 számú tjkvben A + 3316 3317a 3317b 3317c hrsz. ingatlanból Imre István Nagy Klára járandóságára 409 fr 18 krban ezennel megállapított kikialtási árban Dr. Volf Mór kérelmére a visszaárverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi Október hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor Kőrös köz-

ség házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át kézpénzben vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a kelt igazságügymiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Kovásnán, 1896. évi augusztus hó 3-ik napján.

168 1—1

Csia
kir. aljárásbíró.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdí-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtől feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőny-tartók, tükrök, toilett-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Össze hajtható vas-ágyak 23 rugós matráczezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(23 59—100)

